

28. říjen 1918 - 2016

Chtěl bych připomenout 98. výročí vzniku samostatného Československa a tedy i České republiky. Rok 1918 je již hodně vzdálený a na první pohled by to tedy vypadalo, že jsme si samostatnosti užili dostatečně. Ovšem bohužel jsme celou tu dobu samostatní nebyli. Odečteme-li první okupaci (1938-1945), druhou okupaci (1968-1991) a období, kdy jsme pod vedením KSČ byli vlastně sovětskou kolonií (1948 – 1967), tak jsme si samostatnosti užili jen okolo 48 let.

Jako jeden z mála národů jsme zažili fašismus i komunismus. V posledním období jsme samostatní necelých dvacet sedm let. Vypadá to tak, že jsme si na to až příliš rychle zvykli. Kdo si ještě pamatuje na radost z posledního příchodu (květen 1945) odchodu (27.6. 1991) sovětských vojsk)?

Ovšem, obecně si člověk na to dobré zvyká velmi rychle. A také až příliš rychle si to dobré přestává uvědomovat a vážit si toho. Podobně jako na samostatnost si rychle zvykáme na to, že jsme zdraví, že máme doma hodnou ženu nebo hodného muže a dokonce někdy i hodné děti. Přestáváme si vážit toho, že konečně po dlouhých letech diktatury komunistů máme opět demokracii.

Je to škoda, neboť občasná připomenutí toho, co jsme prožili v životě pozitivního, nás obohacuje o kladné pocity. A těch není nikdy nazbyt. Pak by i naše někdy „blbá“ nálada mohla být o poznání lepší.

Pro ty, kteří zapomínají, a pro ty, kteří komunistickou diktaturu nepoznali, si dovolím připomenout několik veršů:

Nic se tu nezměnilo?

Až na to,

že nejsou fízlové, že jsou pryč Rusové, nic se tu nezměnilo

že můžem podnikat, vládě ne onikat, nic se tu nezměnilo

že možno cestovat, věci i vetovat, nic se tu nezměnilo

že můžem boha ctít, mít větší bohatství, nic se tu nezměnilo

že máme svobodu, též větší pohodu, nic se tu nezměnilo

Až na to, že jsem teď veselý, nic se tu nezměnilo?

Situace není sice ideální, ale bylo podstatně hůř. Aby bylo lépe, to záleží nyní jen na nás. Již nás totiž žádná velmoc neřídí. A peníze? Peníze nejsou pro moudré lidi tím nejdůležitějším.

Samostatnost není dar. Ta se musí vybojovat, a nejen to, je jí potřeba i hlídat a něco pro ni dělat!

Například: Hlídejme si pravomoci ČR vzhledem k EU. Udržujme armádu na požadované úrovni NATA. Snažme se rozšiřovat území bez jaderných zbraní.

Nedovolme přílišné posilování národnostních menšin na našem území poblíž hranic (viz 5. kolona Němců v r. 1938, která byla záminkou pro německou okupaci). Malý národ si nemůže dovolit velké menšiny! Podporujme činnost ČSBS (Českého svazu bojovníků za svobodu), SPVT (Společnosti pro prevenci válek a terorismu) a podobně.

Některé národy nemají samostatnost doposud! Co vše již obětovali a ještě budou asi muset obětovat za samostatnost např. Čečenci nebo Kurdové?

Vzpomeňme si na všechny ty, kteří se zasloužili o vznik samostatného Československa. Ať již puškou (legionáři) nebo perem (T. G. Masaryk a jeho spolupracovníci).

Proto, važme si samostatnosti, radujme se z ní a něco pro ni dělejme!

Zdeněk Joukl

24.10. 2016

www.joukl.cz